

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Δευτέραν, 14^{ην} /27^{ην} Ιουνίου 2022, έωρτάσθη υπό του Πατριαρχείου ή έορτή του Άγίου Προφήτου Έλισσαίου.

Κατά τήν έορτήν ταύτην ή Έκκλησία άναμιμνήσκειται άντλοῦσα έκ τής Παλαιᾶς Διαθήκης (Γ΄ και Δ΄ Βασιλειῶν), ότι ο προφήτης Έλισσαίος κατήγετο έκ τής πόλεως Άβελ-Μεούλ τής περιοχῆς Ίεριχοῦς και ότι έγκατέλειψε τό έπάγγελμα του γεωργου, ότι εκάλεσεν αυτόν ο προφήτης Ηλίας. Έσφαξε δώδεκα ζεύγη βοῶν, μέ τά όποια ώργωνε και παρέθεσε συμπόσιον εις τόν λαόν και ήκολούθησε πιστῶς τόν προφήτην Ηλίαν και έγινεν εύεργέτης πρός τόν λαόν τής περιοχῆς τής Ίεριχοῦς και του Ίορδάνου διά τών σημείων και θαυμάτων, τών όποίων ήξίωσεν αυτόν ο θεός.

Πλησίον τής Ίεριχοῦς και εις τούς πρόποδας του Σαρανταρίου όρους μετέτρεψε τά πικρά και βλαβερά ύδατα πηγῆς εις εύγευστα και ώφέλιμα. Ηξιώθη νά ίδη τόν διδάσκαλον αυτού, προφήτην Ηλίαν άναλαμβάνόμενον επί πυρίνου άρματος εις ούρανόν και έζήτησε και έλαβε παρ΄ αυτού διπλήν τήν χάριν αυτού και έρριπεν έπ΄ αυτού τήν μηλωτήν αυτού και περιπατῶν έπ΄ αυτής έπέρασεν εις τήν άπέναντι όχθην του Ίορδάνου ποταμου. Έκοιμήθη τό 839 π.Χ.

Πρός τιμήν αυτού προεξήρξε θείας Λειτουργίας τήν πρωίαν τής έορτῆς εις τήν πρός τιμήν αυτού Μονήν έν τῷ μέσω τής Ίεριχοῦς ή Α.Θ.Μ. ο Πατήρ ήμῶν και Πατριάρχης Ίεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος, συλλειτουργούντων αυτῷ του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Άριστάρχου, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ίεραπόλεως κ. Ίσιδώρου, τών Αρχιμανδριτῶν π. Κυριακοῦ έκ τής Ίεράς Μονῆς Άββά Γερασίμου του Ίορδανίτου, π. Κλαυδίου και π. Όνουφρίου έκ τής Ίεράς Μονῆς Σαρανταρίου Όρους, του Πρεσβυτέρου π. Νεκταρίου, ψαλλόντων του Ίεροδιακόνου π. Συμεών, του Αρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου και του κ. Βαράκλα δεξιά έλληνιστί και τών ψαλτῶν τής Κοινότητος τής Ίεριχοῦς άραβιστί άριστερά, και μετέχοντος εκκλησιάσματος Άραβοφώνου έξ Ίεριχοῦς και Έλληνοφώνου έξ Ελλάδος.

Εις τό Κοινωνικόν τής θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος εκήρυξε τόν θεϊον λόγον έλληνιστί ως έπεται:

«Διπλήν τήν χάριν ειληφῶς παρά του Πνεύματος, προφήτης ώφθης θαυμαστός πᾶσι τοῖς πέρασι, τούς ύμνοῦντάς σε λυτρούμενος έκ κινδύνων και δωρούμενος τήν χάριν τών θαυμάτων σου, τοῖς προστρέχουσιν έν ταύτη μετά πίστεως και βοῶσί σοι χαίροις προφήτα θεσπέσιε», άναφωνεῖ ο ύμνωδός τής Έκκλησίας.

Άγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοί και προσκυνηταί,

Εύφροσύνως σήμεραν ή άγία του θεου Έκκλησία και δή ή τών Ίεροσολύμων τιμᾶ τήν σεπτήν μνήμην του άγίου Προφήτου Έλισσαίου έν τῇ έπωνύμῳ αυτού ιερά Μονῇ, παρακειμένη έν τῇ περιχώρῳ του Ίορδάνου ποταμου, δηλονότι τῇ ιστορικωτάτῃ

πόλει τῆς Ἱεριχοῦς.

Ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος ἐχρίσθη κατ' ἐντολήν τοῦ θεοῦ ὑπό τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ διάδοχος αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ τό ἱερόν βιβλίον τῶν Βασιλειῶν. «Εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν [τόν Ἡλιοῦ]· πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τήν ὁδόν σου καί ἤξεις εἰς τήν ὁδόν Δαμασκοῦ καί ἤξεις καί χρίσεις... καί τόν Ἐλισσαιέ υἱόν Σαφάτ χρίσεις εἰς προφήτην ἀντί σοῦ... καί ἀπῆλθεν Ἡλιοῦ ἐπ' αὐτόν [τόν Ἐλισσαῖον] καί ἐπέρριψε τήν μηλωτήν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καί κατέλιπεν Ἐλισσαιέ τάς βόας καί κατέδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ καί εἶπεν· καταφιλήσω τόν Πατέρα μου καί ἀκολουθήσω ὀπίσω σου ... καί ἀνέστη [Ἐλισσαιέ] ἐνεπλήσθη Πνεύματος αὐτοῦ (Σοφία Σειράχ, 48,12).

Ὁ δίκαιος Ἐλισσαῖος διεκρίθη μεταξύ τῶν ἁγίων Προφητῶν γενικώτερον καί ὡς θρησκευτική προσωπικότης εἰδικώτερον. Ἀφ' ἑνός μὲν ἐπέδειξε μεγάλην καί ἔντονον κοινωνικήν δραστηριότητα ἀφ' ἑτέρου δέ ἐποίησε πολλά θαύματα, μεταξύ τῶν ὁποίων διακρίνονται: ὁ διά τῆς μηλωτῆς τοῦ Ἡλιοῦ χωρισμός τῶν ὑδάτων τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ἔνθεν καί ἔνθεν καί διέβη αὐτόν (Δ' Βασ. 2, 14), ἡ μεταβολή εἰς πόσιμα τὰ ὑφάλμυρα ὕδατα πηγῆς τινος εἰς Ἱεριχώ (Δ' Βασ. 2, 19-22) καί ἡ θεραπεία ἐκ τῆς λέπρας τοῦ Ἀραμαίου στρατηγοῦ Νεεμάν (Δ' Βασ. 5, 1-14).

Ἡ ἐπίρριψις τῆς μηλωτῆς τοῦ Ἡλιοῦ ἐπί τόν Ἐλισσαῖον ἐσυμβόλιζε τήν κλησιν αὐτοῦ [Ἐλισσαίου] εἰς τό προφητικόν ἀξίωμα καί τήν ἐξ αὐτοῦ ἀντλησιν ἰσχύος καί θείας αὐθεντίας, δηλονότι ἐξουσίας κατὰ τό εἰρημένον: «Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ», (Ψαλμ. 96, 11). Ἑρμηνεύων τόν ψαλμικόν τοῦτον λόγον, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Πᾶς γάρ εἶ τίς ἐστίν ἀγαθός καί δίκαιος τούτῳ εἰς νοῦν καί καρδίαν τό νοητόν καί θεῖον ἀνατέλλει φῶς».

Τήν ἰσχύν καί θείαν αὐθεντίαν τοῦ Ἐλισσαίου ἐγκωμιάζει ὁ σοφός Σειράχ λέγων: «Καί ἐν ἡμέραις αὐτοῦ, Ἐλισσαιέ, οὐκ ἐσαλεύθη ὑπάρχοντος καί οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτόν οὐδεὶς... καί ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα καί ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ», (Σοφ. Σειράχ 48, 12-14). Καί ἀναλυτικώτερον: Ὅταν ὁ Ἐλισσαῖος ἐνεπλήσθη ὑπό τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἡλιοῦ δέν ἐταράχθη ὑπό οὐδενός ἄρχοντος, οὐδεὶς ἐκυριάρχησεν ἐπ' αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον ἔζη, ἔκαμε θαύματα καί κατὰ τόν θάνατόν του ἐτέλεσε θαυμαστά ἔργα.

Εἰς τό σημερινόν Εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα τοῦ θείου Λουκᾶ ἠκούσαμεν ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εὕρισκόμενος εἰς Ναζαρέτ καί διδάσκων ἐν τῇ Συναγωγῇ, ποιεῖται ἰδιαιτέραν μνησίαν εἰς τόν προφήτην Ἡλίαν καί τόν μαθητήν αὐτοῦ Ἐλισσαῖον. Καί τοῦτο διότι ὁ μὲν Ἡλίας ἀπεστάλη εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν, ὁ δέ Ἐλισσαῖος ἐθεράπευσεν ἐκ τῆς λέπρας Νεεμάν τόν Σῦρον μόνον (Πρβλ. Λουκ. 4, 25-27). Ἀξιοσημείωτον ὅτι τόσον ἡ χήρα γυναῖκα ὅσον καί ὁ Νεεμάν ὁ Σῦρος ἀμφοτέροι ἦσαν ἐθνικοί, δηλαδή εἰδωλολάτραι.

Διά τῆς μνησίας τῶν γεγονότων τούτων, ὁ Ἰησοῦς ὑπεδήλου ὅτι οἱ Προφῆται Ἡλιοῦ καί Ἐλισσαῖος ἀφ' ἑνός μὲν προκατήγγειλαν τόν Χριστόν τοῦ θεοῦ, δηλονότι τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ θεοῦ καί ἀφ' ἑτέρου ἐκήρυττον εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Ἐθνῶν, τούτέστιν εἰς τούς εἰδωλολάτραις, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο νά δεχθοῦν Αὐτόν, [τόν Χριστόν] καί νά θεραπευθοῦν ἐκ τῆς πνευματικῆς αὐτῶν λέπρας, λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Οἱ Προφῆται, ἐμπνεόμενοι ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ πολύν πόθον, ὄχι μόνον ἐζήτησαν νά μάθουν περὶ τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας ἐξεζήτησαν καί ἐξηρεύνησαν

προφήται οί περί τῆς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρόν ἐδήλου τό ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστόν προμαρτυρόμενον τά εἰς Χριστόν παθήματα καί τās μετά ταῦτα δόξας. (Α΄ Πέτρ. 1, 10).

Ἐρμηνεύοντες τούς λόγους τούτους τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ὁ μέν Οἰκουμένιος λέγει: «Πνεῦμα Χριστοῦ εἰρηκῶς, θεολογεῖ τόν Χριστόν» ὁ δέ Θεοφύλακτος ἐπισημαίνει «τό λαλήσαν ἐν προφήταις Ἅγιον Πνεῦμα Χριστοῦ λέγει ἡ Γραφή».

Αὐτό Ἀκριβῶς τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ ἐφώτιζε τόν νοῦν καί τήν καρδίαν τοῦ ἁγίου ἡμῶν Προφήτου Ἐλισσαίου. Διό καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ ἀναφωνεῖ: «Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε, σύ γάρ καθάρας τόν νοῦν ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἔνδοξε τās ἀυγάς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε πᾶσιν μετέδωκας, καί ὅλος ὤφθης φωτοειδέστατος· ὅθεν ἐσκήνωσας πρός τό φῶς τό ἄδυτον ὑπέρ ἡμῶν πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε».

Εἰς τό ἄδυτον τοῦτο φῶς, δηλονότι τήν οὐράνιον βασιλείαν, ἐσκήνωσεν καί ὁ συνορταζόμενος τῷ θεσπεσίῳ Ἐλισσαίῳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατήρ ἡμῶν Μεθόδιος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὡς καί πάντες οἱ ἅγιοι καί δίκαιοι τοῦ θεοῦ, οἵτινες «οὐκ ἠγάπησαν τήν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. Διά τοῦτο εὐφραίνεσθε οὐρανοί καί οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες» (Ἀποκ. 12, 12), ἀναφωνεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ θεολόγος.

Δεηθῶμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τοῦ θεοῦ καί Πατρός τῶν φώτων, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί ταῖς ἱκεσίαις τοῦ δικαίου προφήτου Ἐλισσαίου ἀξιωθῶμεν σκηνώσαι πρός τό ἄδυτον φῶς τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε τήν εὐχὴν τῶν σταφυλῶν καί ἄλλων ὀπωρῶν.

Τήν μεσημβρίαν ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος παρέθεσε τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας